

IN DEI FILIO SIBI DILECTIS

PATRIBUS, FRATRIBUS, ET SORORIBUS

ORDINIS FF. PRÆDICATORUM

FR. JOANNES THOMAS DE BOXADORS

SACRÆ THEOLOGIÆ PROFESSOR,

EJUSDEMQUE ORDINIS UNIVERSI HUMILIS
MAGISTER GENERALIS, ET SERVUS

Salutem, & Mortis recordationem.

RISTI, acerboque de interitu ELISABETHÆ Reginæ, PHILIPPI V. uxoris, & CAROLI III. Hispaniarum, atque Indiarum Regis Pii, Felicis, Inviæti Matris nuncio accepto, magno dolore perculsi sumus. Nam Populis Hispaniæ univertis, quorum tibi multis, maximilque rebus, Regiaque in primis lenitate, splendore animi, munificentia, virtute denique venerationem, amorem, ac studia conciliarat, iis, inquam, populis fuisse ut Regis, ita

Patriæ Parentem ereptam, lamentatio, ac gemitus demonstravit non modo Ordinum quorumque Regni, sed hominum etiam plane omnium. Accessit Instituto Prædicatorum, Nobisque potissimum ingens eo tam adverso casu inlata tristitiæ causa, quibus illa quantum clementi benignitate, gratia, favore profuerit, difficile est enunciare. Auctus vero is Nobis fuit multo majorem in modum dolor, cum cogitarem, quod quidem nobis jamdiu exploratum erat, CAROLUM, etsi excelso, forti, invicto animo Regem; pientissima tamen, amorisque erga se plena, quam mirifice semper dilexerat, atque coluerat, Matre amissa, in mœrore, luctuque versari.

Sed doloris nostri nulla major consideratione dogmatum Christianorum reperiri potest levatio. Etenim, si quorum vita *benedictionum* referta fuit, eorum mortem, ut Christiana fert religio, speramus esse *in conspectu Domini pretiosam*, est sane, cur nostrum quemque non *contristari* quidem, sed consolari se, confidereque oporteat, non amisisse Reginam mortali corpore solutam, sed mutasse; exque terreno, fluxoque, cæleste sibi, atque perpetuum stabilisse Regnum. Dum enim vixit, ad *dignitatis*

